

# Orkater boort brein open

**Toneel**

★★★★☆

Orkater: IK. Regie Gijs de Lange, met o.a. Beppe Costa, Tamar van den Dop, Geert Lageveen en Leopold Witte. Gezien: 28/10, Toneelschuur, Haarlem. Op tournee t/m 28 januari 2005.

## Door Roos Tesselaar

HAARLEM - Muziektheatergezelschap Orkater heeft voor zijn tragikomische productie *IK* enthousiast met de schedelboor rondgezwaaid. Het heeft het hoofd van de beroemde romanschrijver Gusta-

ve Flaubert (1821-1880) opengebrouwen en allerlei hartstochtelijke herinneringen, verwarrende fantasieën en gekmakende gedachten eruit geplukt. Grove autopsie dus, die een kijkje in het gecompliceerde brein van de flamboyante Fransman geeft.

Natuurlijk komt 'zijn' Madame

Bovary (Tamar van den Dop) langs: de dramatische doktersvrouw uit zijn gelijknamige meesterwerk die het geluk in vreemde bedden zoekt. Zij deelt het sobere decor - de werkkamer waar Flaubert (Beppe Costa) jaren op deze baanbrekende bestseller ploeterde - met zijn grote liefde Louise (Margôt Ros), romanpersonages, vrienden en de talloze stemmen in zijn hoofd.

Al deze *Flauberts* worden door een andere acteur vertolkt, wat tot chaotische en komische situaties leidt. Terwijl de womanizer in hem schaamteloos schreeuwt dat hij lekkere Louise eens goed moet nemen, moedigt zijn gevoelige kant hem juist aan deze multi-

minnares te laten gaan. Hoe ongelukkiger de romancier wordt, hoe meer hij zichzelf in fantasieën verliest.

Nooit eerder was het zó makke-

lijk om gedachten te lezen: regisseur Gijs de Lange heeft het beste in deze veelzijdige acteurs naar boven gehaald. Bovendien zijn daar ook nog de prachtige composities (een stoet instrumenten trekt langs), liedjes en computergestuurde geluiden. De treurende cello, opgewekte trompet, krachtige gitaar en ophitsende drumcomputer laten precies horen hoe Flaubert zich voelt en smelten samen met de toegankelijke teksten.

Zoals deze heer zowel 'een beer; een oester in zijn schelp; een parelvisser; een kokosnoot; een oud aquaduct; een rij melkvaten en een bord draderige macaroni' was, is *IK* tegelijkertijd ontroerend, grappig, vermakelijk en indrukwekkend. Niet voor niets heeft Orkater het octrooi op muziektheater verworven.